

Sygn. akt II KK 358/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie D. K.

skazanego z art. 278 § 1 k.k. i art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.)
w dniu 2 września 2021 r.

kasacji Prokuratora Generalnego,
od wyroku Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt IV K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok co do kary i przekazuje sprawę w
tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł.– wydany na posiedzeniu na podstawie
prokuratorskiego wniosku, złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., wyrokiem z 11
lutego 2021 r. – skazał D. K. na uzgodnione z nim 2 kary jednostkowe pozbawienia
wolności w wysokości 6 miesięcy (z art. 278 § 1 k.k.) i 5 miesięcy (art. 62 ust. 1

ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii), orzekł za kradzież grzywnę w ilości 100 stawek dziennych (każda w wysokości 20 zł), wymierzył karę łączną roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby, oraz orzekł przepadek przez zniszczenie określonych środków psychotropowych, a nadto, na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k., zobowiązał oskarżonego do informowania sądu o przebiegu okresu próby przez określenie – ale już bez akceptacji stron – że co 6 miesięcy powinien składać pisemne sprawozdania. Wyrok uprawomocnił się 24 marca 2021 r.

Kasację od wskazanego wyroku w zakresie orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonego, złożył Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 343 § 3 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 2 k.p.k. polegające na wymierzeniu wbrew art. 86 § 1 k.k. kary łącznej pozbawienia wolności przewyższającej sumę kar jednostkowych oraz na określeniu sposobu i częstotliwości wykonania środka probacyjnego, mimo że strony tego nie uzgodniły. W konsekwencji autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z racji oczywistej zasadności zasługiwała w całości na uwzględnienie na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Pomijając zagadnienie, czy skarżący właściwie zadeklarował kierunek kasacji, należało w całej rozciągłości zaaprobować jego zapatrywanie, że z jednej strony Sąd, nie kontrolując należyście wniosku w zakresie wysokości kary łącznej pozbawienia wolności, wymierzył ją powyżej sumy poszczególnych kar jednostkowych, a z drugiej, nie bacząc na brak uzgodnień stron, sprecyzował sposób i częstotliwość wykonywania obligatoryjnego środka probacyjnego. W ten sposób doszło do rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa wskazanego w kasacji (art. 523 § 1 k.p.k.). Powtarzanie skądinąd interesujących i trafnych wywodów skarżącego w tej mierze było całkowicie zbędne.

Dlatego Sądowi Najwyższemu nie pozostawało nic innego, jak tylko uchylić wyrok Sądu *meriti* w zaskarżonej części i przekazać sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania (art. 537 § 2 k.p.k.). Wzruszenie wyroku jedynie w części

dotyczącej kary oznacza, że prawomocne pozostają orzeczenia o winie oraz przepadku.